



# MED TOURATECH I PORTUGAL

Ett mc-äventyr om hur man bemästrar en 240 kilosklump på grus & sten

Text Micke Björklund Bilder: Micke Björklund & Micke Lööv

Hösten 2016 läste jag allt jag kom över om denna resa och vart väldigt intresserad. Började genast att försöka få med mig någon reskamrat på detta äventyr men lyckades inte. Var ändå så sugen så jag tänkte att jag åker själv, det är ju likasinnade med. Men det är ju så att har man ingen att dela upplevelsen med så är det inte samma sak så jag lade ner hela projektet. Jag skulle inte till Portugal 2017. Det är alltid skönt när man väl har bestämt sig.

Då kommer det ett sms från Micke Lööv. Hörde att du var intresserad av Portugal, ska du med? stod det i sms:et. Jag svarade nej, jag var sugen men fick ingen med mig och tänkte till och med åka själv men nu har jag bestämt mig, det blir inget denna gång. Nu ringer telefonen just det Micke ringer nu, det är lördag eftermiddag och han säger: Så här är det, jag fick inte heller någon med mig men har preliminärbokat två biljetter och dom måste ha svar före 10.00 på måndag, hej vi hörs så lade han på. Så typiskt den där Lööv.

Hela lördagskvällen och hela söndagen var ett grubbleri, jag ska ju inte åka vad är det jag funderar på.... Det slutar med att jag skickar ett sms sent söndag kväll " jag tar platsen om du åker och om den finns kvar". Då var det bestämt. 25/2-4/3 med Touratech som arrangör. Jag betalar

in anmälningsavgiften och nu ringer Micke igen. Jo det var en sak jag glömde, ja ha vadå sa jag. Jo det här kommer att kosta dig 200.000 kr. VA! resan kostar en del men inte på långa vägar så mycket. Jo du förstår när du kommer hem från Portugal så kommer du att lägga ut en annons på Blocket om en KTM 1190 ADV och sedan måste du köpa en ny och jag vet vad det blir, hej då. Kommer aldrig att komma på fråga, min hoj är helt ok inga fel på den. Kardanstång? Det har ju lastbilar, nej jag åker motorcykel jag.



Återsamling efter tankning.

Dagarna innan handlar om packning. Det rekommenderas crosstövlar vilket i sin tur gör att hojgrejorna väger med väska ca 16 kg i mitt fall. Allt som jag vill ha med vart det 24 kg! Max 20 kg bagage är det som gäller. Vi bestämmer oss för att köpa till en väska, nu åker hjälmen i incheckat bagage vilket inte känns helt ok men skönt att

slippa släpa på. Den klarar inte måtten för handbagage så egentligen finns det inget alternativ. Nu får det bli endast datorväskan som jag bär på.

Planet skulle gå 13.50 men vart 15 min sent och vi kom iväg 14,05. Resan tar ca 4,5 timmar och vi landar 18,47 tror jag det var svensk tid. Portugal ligger en timme efter så klockan är 17,47 här.

Touratech möter upp och vi åker taxibuss till hotellet ca 8 mil. Väl där kan vi inte hålla oss utan går och tittar på hojarna direkt. Jag har fått en GS fast förstahandsvalet var GSA. Nu känns det som det kvittar men Micke säger att vi byter någon dag. På välkomstmiddagen språkar vi lite med han som är ansvarig för hojarna och en av ledarna påpekar att jag inte har fått förstahandsvalet. Nej säger han du fick den bästa GS:en vi har. Den behöver du inte



Förberedelse inför dagens övningar.



Första dagen bestod av fin asfaltåka.

koppla när du växlar. Då vaknar ledaren till: Men det var ju den jag skulle ha, sa han. Du får klara dig ändå, fick han till svar så hade vi diskuterat det klart. Det är också typiskt för denna resa. Deltagarna ska ha det dom beställt, annars ska dom ha det bästa alternativet. Turledarna får helt enkelt ta det som blir över....

Den här resan skiljer sig väldigt mycket mot dom hoj resorna jag gjort tidigare. Där diskuteras vägval lite hur långa pass vi ska köra o.s.v. Här diskuteras om man ska ha 2,1 kg eller 2,3 kg luft i hjulen, olika däckfabrikat osv.



After Bike Dryck smakar bra.

Det har varit en lång dag och nu är jag så taggad så jag måste somna så jag kan vakna till ett äventyr.

### Söndag 26 februari

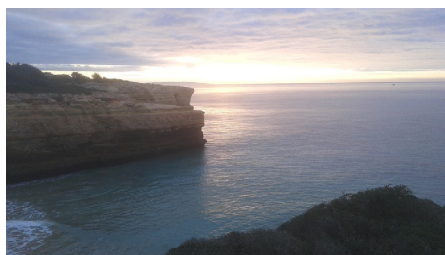
Frukost 07.00 och klara vid hojarna 08.00 var direktiven vid middagen igår. Har ju åkt hoj ett antal år nu men ändå första gången på säsongen så är det ett meck att få på sig allting i rätt ordning. Jag var i och för sig ut och testade cross stövlarna hemma veckan innan men det är inte samma sak att provköra några km och att åka 25 mil som vi skulle göra idag. Nu är inte 25 mil heller någon längre bit, men som sagt att ha utrustningen på sig 45 min eller 8 timmar skiljer lite och så en stor klumpig BMW GS som jag nu hade fått, lite pirrigt var det allt hur det skulle funka. Vi får instruktioner hur vi kör i grupp och vad

det är som gäller. Vi ska göra ett tankstopp i byn ett par km bort.

Sedan rullar det på längs Portugals sydkust och vi besöker den sydvästligaste delen som finns. Här blir det så nu välkända 11-kaffet för mig när jag/vi är ute och åker. Följebilen vi har med oss dukar upp ett gående bord på baklämmen och vi behöver aldrig trängas med andra i någon servering.

Fantastiskt väder och jag är oerhört imponerad av hur lättkörd GS:n är. Den känns inte alls lika stor som KTM:en gör. Nu har jag ju quickshift (ingen koppling behöver användas) så jäkla läckert. Vid acceleration så vrider man på och sedan är det bara att sparka i växlarna utan att släppa gasen. Låter precis som en modern rallybil. Vid nerväxling är det samma sak fast man motorbromsar då och då mellangasar maskinen av sig själv och det blir ett fränt ljud då med. Lite larvigt kan tyckas men kul som fa... och det är ju därför vi är här för att ha kul. Jag växlar hela dagen upp och ner i ett kör..

Micke som jag reser med är bra kompis med guiderna och han har hela tiden sagt att vi ska se till så vi kommer i Pers grupp.



Utsikten från hotellet var helt ok

I dag är det Per som åker först. Han gillar att ligga på lite men det är ju så att åker man i en grupp så får man anpassa sig efter varandra. Här kör man efter systemet att när vi kommer till en korsning/rondell så

bestämmer ledaren om den bakom ska stanna i korsningen och visa vägen för alla andra eller inte, corner man kallas det. Är det så, så får man vackert stå där tills alla kommit och sist åker också en swiper, som markerar att alla är med och det är bara att ansluta sist i kön.

Per vet att Micke gärna ligger på lite han med så vid lunchen idag säger han åt Micke att gå ut som 4:e cykel efter mig nu så kan vi åka på lite på en riktigt krokväg



Lägenheterna vi bor i var riktigt fräscha.

som är asfalterad. Micke och jag har ju intercom mellan oss och det först jag hör när hjälmen åker på efter lunchen är just detta. Var med nu för tusan, jag åker som nummer 4 i kön och du efter så ska du få se att det blir åka av.

Mycket riktigt, efter tre korsningar/ron-deller bär det uppåt på slingriga vägar. Så jäkla läckert med intercom i hjälmen. Micke ligger ligger 100-150 meter före dyker in i kurvan och kan varna för ev lösgrus eller liknande. Är det tyst, ja då är det fullt nerlägg tills stövlarna tar i. Så håller det på i ca 15 km skulle jag tro. Kul som tusan. När vi kommer hem har vi avverkat ca 24 mil och det känns som man blivit kompis med hojen, vilket var syftet i dag.

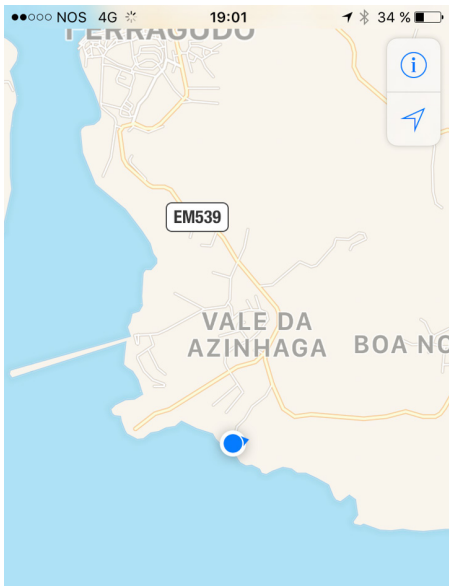
### Måndag 27 februari

I dag var det kurs som stod på programmet. Låter ju så där måttligt inspirerande. Köra runt koner på en asfaltplan känns som jag är klar med tänkte jag.

Det var ca två mil dit och vi kommer till ett gigantiskt område med stigar och vägar upp- och nerför kullarna/bergen. Den plats dom brukar vara på kom vi inte in på idag då BMW var där och testade sina nya modeller. Jag åker nu i Pers



Ett av alla våra övningsområden.



Överblick var i Portugal vi var.

grupp den lite mer avancerade gruppen. Per som är otroligt pedagogisk och lugn går igenom körställningar, kroppsvikt, hur man reser upp en omkull vält cykel etc. Alla kommer att tappa cykeln innan veckan är över lovar han oss. Sätt ingen prestige i det, det kommer bara att göra ont. Släpp cykeln och kliv av när den är för tung säger han innan vi börjar köra. Sedan är det stopp mitt i brant backe, ta sig utför alltför brant backe osv osv. Kan inte låta bli att imponeras över hur man kan bemästra denna klump på ca 240 kg så smidigt. Inte många mil idag men oerhört givande ändå. 17 grader varmt och växlande molnighet, helt perfekt.



Typisk GS-parkering.

### Tisdag 28 februari

Första riktiga grusåkardagen. Vi delar upp oss i två grupper. Vi åker i princip samma väg men kanske med lite olika tempo. Dessutom gör Pers grupp (som vi kan kalla för den svarta gruppen) lite avstickare då och då. Jag åker i Pers grupp för att jag

vill testa vad jag klarar. Det är inga konstigheter att byta grupp så fort vi fikar eller lunchar. Per är som jag sagt tidigare oerhört imponerande på alla sätt. Lite irriterad kan man dock bli på honom för det ser så sjukt lätt ut det han gör på hojen. Dessutom är han lugnet själv. Skiter det sig för någon då åker han dit och talar om vad han eller hon ska göra. Han skulle aldrig komma på tanken att köra dennes mc till ett säkert ställe och person skulle gå dit. Nej han sitter på sin mc och talar om hur man gör. Det börjar med lite enklare grusvägar för att knöla till det på slutet.



Dagens lunchrestaurang

T.ex. vi kommer ut på en asfalterad sträcka och här gäller det att koppla av och samla ny kraft. Vi kör över en bro för att omedelbart svänga av vägen och köra

säger till mig vi måste vända. Micke Lööv som är min reskamrat är sist i kön då han har varit corner man i en korsning nyligen. Jag säger åt honom i intercomen att Per vänder nu så stanna där du är. VA får jag till svar, ja om Per vänder då kommer ingen fram det ska du veta. Hur som helst så 3 min senare har vi andra också lyckats vända våra motorcyklar och vi kör tillbaks. Efter ett tag stannar han i skogen vid ett vägskil och säger: Här till höger går rutten vi ska åka men ni verkar var så rutinerat gäng ska vi prova åka rakt fram så får vi se om hittar något spännande.

Självklart tycker alla, vi är ju 10 st. Efter ett tag går det går sjukt brant utför och länge för att plana ut och bli ett normalt stenrös igen. Vi kommer en bit till innan han vänder igen. Nej det är en damm där nere som vi inte kommer över. Nu ser han lite rastlös ut och funderar ett tag. Jo då självklart är följevilen med. Ärligt talat vet jag inte om jag skulle vilja köra den. Hojen är ju trots allt bara att lägga ner och kliva av om det skiter sig. Faktiskt imponerande över den är med i detta sammanhang. Per säger att ni kan ta 5-10 minuter här så ska jag reka lite under tiden, vi ska bara 100 meter ditåt säger han och pekar rätt utför en slänt in i buskaget...

Efter ca 15 minuter kommer han med skaplig fart där vi knappt nyss tog oss fram. Jo förstår ni vi sitter fast i en dal. Vi måste tillbaka samma väg. Alla funderar nu på den lååååånga branta utförsbacken. Per säger med lugn röst: Backen tar ni på tvåans växel i vänsterspåret, inga problem. Den backen går bra, enda problemet är att dom som kommit upp stannar omedelbart och vi som kommer efter har ingenstans att ta vägen. Det är dock bara en som lägger omkull innan han kom upp och det berodde just på det att han stannade av då det var fullt på toppen sedan kom han inte igång igen.

genom ån som vi nyss körde över (på bron). Ja ni förstår, varför ska man göra det lätt när man kan krångla till det. Efter lunch tar han en sådan där extra sväng som bara denna grupp gör. Jag åker bakom tur ledaren nu och plötsligt snurrar han runt så där som man gjorde med moppen ni vet. Han

Nu kommer nästa utmaning, ytterligare en backe. Ser inte ett dugg märkvärdig ut, det svänger vänster på toppen som det ser ut. Nu åker Micke före mig och jag hör i



En vy över delar av området vi körde i.

intercomen. Micke ha bra fart genom vänstern det 3/4 delar kvar av backen. Jag är där nu och laddar så mycket jag törs. Nu kommer nästa kommando helvete han före mig kommer inte att komma upp det går för sakta jag testat vänster sida om honom han driver ut mot höger nu. Nu håller jag i för allt vad tygen håller och planen är att åka bakom Micke. Då spinner han före Micke till och girar vä. Satan hör jag när jag ser att båda stannar.

Jag försöker på hö sidan men har tappat för mycket fart så nu står vi tre stycken på samma ställe. Övningen från i går "Stopp i backe" är skarpt läge nu. Vi lyckades alla tre att vända (Vilket ni ska veta inte är det enklaste) och åka ner. Nu visar det sig att över hälften av oss har stora problem här.

Per som åker upp och ner i backen som om det skulle vara typ Carolinabacken i Uppsala säger vi tar en annan väg denna leder ändå inte någon stans. Tror jag inte ett dugg på, säger Micke i intercommen men ok då... Efter en 30 min så är det ett fikastopp. Då hör vi att den andra gruppen är vid supermarket och vi bestämmer oss för att åka dit. Väl där så följer vi med den



Vinprovning.

gruppen tillbaka till hotellet då det inte är något mer utmanande idag.

Väl tillbaks på hotellet så är det den obligatoriska After-bike-ölen på terrassen. I kväll ska vi på en fiskrestaurang en bit bort och det var trevligt med ny atmosfär vid middagen. Maten på anläggningen är faktiskt det sämsta med denna resa. Den håller inte nivå som arrangemanget i övrigt.

Nu börjar vi känna varandra lite bättre och genast börjar pikarna komma. På after-bike-ölen säger Norrmannen till Micke: jo du vet orange det betyder ju varning.



Följebilen ger sig inte, den ska fram överallt. Och det är tur det för där finns fiket.

Hur kan man åka med en orange mc? Jo, jag förstår piken men den var faktiskt lite rolig. Det kommer mer, var så säker.

### Onsdag 1/3

Dag två på grusåkning. Det talas om en Steijers Backe, fruktad backe hela tiden. Förra året kom man utför denna men i år har man vänt turen och ska ta sig uppför. Först kommer vi till en något mildare som vi tar oss uppför. Sean kommer vi till denna fruktade backe. Jag gör två försök men lyckas inte. Nu visar det sig att det är bara tre som kommer upp. Det var galet svårt i mina ögon.

Annars flyter dagen på bra med avancerad körning i högt tempo. Jag inser att när vi åker vanlig grusväg är det jag som åker saktas i den "tuffa gruppen". Vi passerar ett antal vattenhål/kärr och får prova på lite av varje. I dag är det klar blå himmel hela dagen. På kvällen är det vinprovning men jag tar det lugnt då det gäller att vara skärpt på dagarna. Så oerhört nöjd över att jag kom med på denna resa.

### Torsdag 2/3

I dag ska det bli den tuffaste grusåkardagen. Att det var vinprovning igår känns men det är ingen fara. Vi börjar med ett

antal vattenhål av olika karaktär. Sedan går det upp på bergen och vi åker på åsarna. Efter lunch åker alla tillsammans innan grupperna skiljs åt. Turledarna konstaterar att vi inte kommer att komma åt följebilen mer idag så plocka på er det ni vill ha från den nu. Vi står nedanför en duktigt brant stig/väg igen. Per säger: ja min grupp åker upp här och ni andra fortsätter vägen. Jag kör upp och visar säger han. Jag gillar inte att stå och titta, det gör mig bara nervös. Per åker som sagt upp och jag är klar och tar sats som första i gruppen. Halvvägs upp möter jag Per och blir orolig att vi inte skulle åka ännu. Det

har planat ut och jag stannar. Då kommer Micke Lööv och vi fortsätter en bit till. Jag känner en oerhört nöjd med bedriften. Nu får vi vänta på att dom andra tar sig upp. Per säger att förra veckan var det bara tre stycken som kom upp och så vart man ett par centimeter till.

I kväll var det en Italiensk restaurang som besöktes. Det blev en pizza.



En typisk "väg" med dess rännilar.



Delar av övningsområdet och landskapet.

### Fredag 3/3

Då var dags för sista mc dagen. Nu var det ett annat väder. Molnen var mörka och det blåste storm när vi gick till frukost. Det har låtit som om sista dagen är bara fin körning och se landskapet. Nu saknade ju min reskamrat slalom backen och han påminde turledarna om det. Vi kommer dit idag så dom då åt honom till svar. Vi åker gemensamt till fiket var det sagt på morgonen. När vi kom fram visade det sig att vi för första gången hade tappat bort följebilen. Det är den som har fika och lunch med sig också. Nu börjar ett intensivt telefonringande turledarna emellan. För att försöka få majorn (som han kallas) att komma till oss. Per, vår turledare, hittar lösningen. Vi står vid en smal brant stenrösväg och



Undertecknad på väg uppför den omtalade "slalombacken". Brant och lång men tämligen slät. Dock ganska doserad på slutet som kunde ställa till det.

han säger att testa denna backe medan vi väntar. Jag försöker två ggr och kommer upp men behöver hjälp.

En av deltagarna ramlar och kommer inte upp. Per hjälper då till med att vrida runt cykeln men det hjälper inte. Personen i fråga törs inte hasa sig utför heller. Det har helt enkelt låst sig. Per står bredvid och coachar men det går inte. Då gör han ett undantag som inte är brukligt. Han sätter sig på cykeln och personen i fråga börjar gå upp. Nej nej säger Per. Hoppa på säger

han. Bara för att knäcka oss andra totalt så skjutsar han naturligtvis utför backen där man knappt kan gå. Det är Per i ett nötskal.

Efter lunchen idag så ska vi alla ta oss uppför en brant backe igen. Den andra gruppen åker först men efter en kvart kommer dom tillbaka. Då har det visat sig att turledaren i den gruppen har försökt två ggr men inte kommit upp!!



Tömmer vatten ur stöveln. Täta skor och strumpor rekommenderas

Då säger vår turledare åt Micke. Jag stannar som Corner man (vägvisare) så kan du åka upp först och hjälpa till om det behövs. Det är nog första gången jag ser Micke nervös denna vecka. Ok Per tänker inte åka upp först, och den andra turledaren kom inte upp, trots två försök. Det här känns inte ok. Nu visade det sig att det var en mäktigt backe men värre har vi klarat av

tivt som möjlig. 7,30 kan jag inte sova längre så jag tar en dusch. Micke vaknar och så börjar kampen mot klockan igång, hur vi ska få den här dagen att gå. Faan Björklund, hör jag från köket. Vi har ju 1/3 av whiskeyn kvar, den kanske kan hjälpa oss. Ok här gäller att inte tveka när en möjlighet dyker upp. Det blir en stänkare före frukost.

Efter frukost packar vi det sista och kollar alla tänkbare uppdateringar på Facebook. Efter någon timme känns det som man kan dom sista 12 timmars uppdatering och vi måste göra något annat. Vi frågar våra grannar om dom inte kan hjälpa till med en slattömning. Linda kommer och vi tre kämpar på med vad som finns i flaskorna. Nu är klockan 12.00 och Micke går till förhandlingsbordet med personalen och vi lyckas få behålla rummet 30 minuter till. 12.30 Nu är det lunch och vi ställer bagaget i bagageförvaringen innan vi äter lunch. Vädret har slagit om och det är stående sol, vindstilla och ca 20 grader. Makalöst fint med andra ord. Så efter lunchen blir det några sista solfotografier.

14.45 taxin kommer och vi åker till flygplatsen. Planet ska gå 18,05 men när vi kommer in i terminalen ser vi att det är försenat och ny avgångstid är 18,40. Det är ca 3 timmar kvar. Ja som vanligt då. Taxfree, fika och Facebook igen. Det är verkligen tråkigt att slå ihjäl tid på detta vis. Hur som helst kommer vi iväg ca 18.40 och landar på Arlanda 00,05. Det är galet mycket folk i terminalen men vi lyckas få tag på våra väskor på ca 15 min. Sedan är det kö för att komma ut ur hallen!

Sammanfattningsvis är jag otroligt nöjd med denna vecka. Det är inte gratis att åka på dessa resor men arrangemanget är otroligt proffsigt. Man måste ju naturligtvis gilla den här typen av hojåkning annars är det bortkastat. Det är stenrös, vattenpassager, otroligt branta backar med lösa stenar både uppför och utför. Vi gör dags-etapper på ca 15-17 mil. Det låter ju inte så märkvärdigt men vi har åkt från Hotellet 8.30 och kommit hem vid 17 tiden och man är riktigt trött.

Mycket är den koncentration man har hela dagarna som släpper när man kommer hem. Men oerhört lärorikt. Kan verkligen rekommendera detta om man gillar äventyr. Hojarna verkar tåla hur mycket stryck som helst.

Ha det bra så hörs vi. Snart är det dax.....

P.s. Det står en KTM 1190 på Blocket nu D.s. Micke Björklund.

### Lördag 4/3

Varför är dessa dagar så vansinnigt lååånga och tråkiga. Hemresa med andra ord. Regnet hänger i luften och vinden blåser skapligt fortfarande. Vi ska checka ut senast 12.00 och transfertaxin går 14.45. Ja här gäller det att bränna tid så effek-